

2. Биктуганов Ю. И. Развитие профессиональной мобильности учителя средствами проектной деятельности в системе дополнительного образования: автореф. дис. ... к. пед. н.: 13.00.08. Москва, 2013. 22 с.

3. Вороновська Л. П. Формування професійної мобільності майбутніх фахівців комунального господарства: автореф. дис. .. канд. пед. наук : 13.00.04. Дніпропетровськ, 2016. 20 с.

4. Калінська О. П. Розвиток педагогічної майстерності викладача економічних дисциплін у вищому навчальному закладі: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Львів, 2018. 345 с.

5. Пріма, Р. М. Теоретико-методологічні засади формування професійної мобільності майбутнього фахівця початкової освіти: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Одеса, 2010. 42 с.

Кірюшина К.К.

викладач,

Київський університет імені Бориса Грінченка,

Університетський коледж

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ КОЛЕДЖУ

Загальновідомо, що на сучасному етапі знання англійської мови є обов'язковим складником загального професійного рівня фахівця на ринку праці. Опанування англійської мови розширює в подальшому можливості в пошуках роботи, співпраці з колегами, спілкуванні з представниками інших країн тощо.

Навчання англійської мови, безумовно, залежить не лише від бажання вивчати її, а й від позитивної мотивації. Водночас успішна мотивація до навчання англійської мови викладачем значною мірою залежить від кількох аспектів, з-поміж яких виокремлюємо такі: 1) початковий рівень знань іноземної (англійської) мови; 2) вікові психологічні особливості студентів; 3) освітні запити та інтереси (дозвіллєві, мистецькі, спортивні тощо).

Загалом успішній навчальній мотивації сприятимуть внутрішні та зовнішні чинники. Зовнішня мотивація може виявлятися як в позитивних проявах (заохоченнях, високих балах, словесних похвалах тощо), так і негативних, що гальмують пізнавальний інтерес студента.

Більшість студентів, починаючи вивчати іноземну мову, вже мають здебільшого чітку внутрішню мотивацію, вони розуміють, чи буде мова пов'язана з бізнесом, з навчанням, з іншими аспектами життя. Саме тут мова необхідна їм для досягнення своєї мети. Але іноді під впливом зовнішньої мотивації (занадто похвал) відбувається зменшення внутрішньої мотивації, зниження продуктивності, зацікавленості в навчанні. Водночас, коли студент має зовнішню мотивацію, не зацікавлений в процесі навчання, заохочення і похвала може привести до внутрішньої мотивації.

Отже, завдання викладача – дібрати джерела внутрішньої мотивації і знайти способи їх поєднання із зовнішніми мотиваційними факторами. Оскільки студенти мають різні цілі для вивчення мови, важливо, щоб викладачі визначали цілі та потреби навчання, а також розробляли належні мотиваційні стратегії. Студенти мають усвідомлювати, чому їм потрібно докладати зусиль, наскільки їм це важливо, і наскільки вмотивовано вони відчують себе у своїх пошуках.

Таким чином, доцільно опиратися виключно на внутрішню мотивацію, тобто таку, де бажання до навчання породжуються саме тим, хто навчається, і діяльність починає виконуватися заради її змісту та мети. Студенти будуть найкраще виконувати свої функції, коли викладач буде зосереджений на мотивуванні їх внутрішньо, а не зовні. Нині виникають труднощі, коли викладач зосереджує увагу студентів увесь час на підтримці мотивації до вивчення мови на високому рівні.

Викладання мовного курсу має відбуватися з урахуванням інтересів кожного учня та різних очікуваних результатів. Подаємо стратегії, які є ефективними способами підвищення позитивної мотивації.

Створити дружню атмосферу. Потрібно розвивати дружній клімат, в якому всі студенти відчують себе визнаними. Більшість студентів відчують себе комфортно, беручи участь у заняттях, після того, як вони добре знають свого викладача та однокурсників. Створення безпечної та комфортної атмосфери, де кожен відчуває себе частиною цілого, є одним з найважливіших чинників стимулювання мотивації. Це може зайняти деякий час, коли студенти пристосуються до нових умов.

Принагідно на початку навчального року продемонструвати студентам проектні роботи, виконані старшокурсниками. Це спонукатиме учасників навчально-виховного процесу до партнерської співпраці з викладачем на результат, який стане цікавим і пізнавальним для всіх. Водночас педагогічна взаємодія допоможе зрозуміти студентам відчути себе визнаними колегами під час роботи в парах та групах. Відчуття того, що ви станете частиною цілого є одним з найсильніших мотиваційних факторів на початку навчального року. Для цього можливо використати гру «Псевдонім». Студенти вигадують та записують псевдонім (або використовують псевдонім, який вони вже мають). Кожен студент, повинен пояснити свій псевдонім. Також ця цікава діяльність дає студентам можливість створити дружню та гнучку аудиторію.

Створити ситуацію успіху. Почуття досконалості є великим фактором мотивації студентів. Обов'язково давайте позитивні відгуки та рекомендації роботі учнів. Це може підвищити позитивну самооцінку. Студент, який відчуває почуття задоволення від виконаного завдання, зможе краще керувати своїми власними прагненнями в майбутньому. Проте дуже важливо, щоб вчителі вказували не тільки на хороші аспекти роботи а також чітко пояснювали помилки. Студенти цінують пропозиції та зауваження педагога, коли вони відчують, що їхня робота позитивно оцінена, і це заохочує їх почати оцінювати самих себе для подальших завдань.

Заохотити студентів до встановлення власних короткострокових цілей. Учні, які вивчають мову, можуть досягти успіху, встановлюючи свої власні цілі

та направляючи свої дослідження до власних очікувань. Студенти можуть допомогти собі досягти навчальних цілей, визначаючи власні мовні потреби. Наявність цілей та очікувань призводить до підвищення мотивації, що, у свою чергу, сприяє більш високому рівню мовної компетентності. Викладач коледжу має заохочувати студентів до конкретних короткострокових цілей, таких як спілкування англійською мовою або читання книг.

Забезпечити парну та групову діяльність для розвитку довіри студентів. Студенти навчаються, пишуть, проєктують, створюють і вирішують проблемні питання. Пасивність зменшує їх мотивацію та зацікавленість. Ентузіазм та готовність до роботи над завданням впливають на якість роботи в класі, як можливість вдосконалення комунікативних навичок. Діяльність в малих групах і робота в парах, підвищують впевненість, і є чудовим джерелом мотивації. Групова робота дає можливість студентам різного рівня висловити свої ідеї на тему у групах з трьох або чотирьох людей. Адже для багатьох це є проблема працювати на загал. Групова діяльність дозволяє не тільки висловлювати свої ідеї, але й співпрацювати один з одним, що підвищує класову згуртованість. Наприклад, вправи для вивчення лексики, в яких студенти працюють в групах по 4 особи. Нові слова подаються на картках, студент повинен обрати одну картку не показуючи цього слова членам групи. Потім кожен учень пояснює своє слово, даючи три підказки групі, не називаючи слова. Використовуючи підказки, інші студенти повинні малювати картини, які відображають зміст цього слова. Ця діяльність надає студентам можливість використовувати інші навички для розвитку мови. Це також дає спокійнішим студентам можливість виразити себе в своїх групах.

Поєднати вивчення мови з інтересами студентів поза аудиторією. У сучасних умовах високотехнологічного навчання було б несправедливо обмежувати студентів традиційними методами. Потрібно заохочувати до поєднання досвіду в аудиторії з інтересами та діяльністю, що розвиваються в суспільстві, розвиток мовних навичок в цьому випадку стає більш актуальним. Наприклад, навчання мови може бути пов'язане з комп'ютерними іграми або комп'ютерними програмами, якими студенти цікавляться. Прослуховування пісень, перегляд фільмів або відео англійською мовою та читання веб-сайтів розширює їх світогляд та креативність.

Отже, ці стратегії можуть значно підвищити рівень мотивації студентів у процесі вивчення мови, що забезпечить у подальшому достатню мотивацію, навіть учні з високим рівнем володіння іноземною мовою та чудовими здібностями не можуть досягти своїх довгострокових цілей. Зауважимо також, що педагог-словесник має стати партнером цього процесу, створити таку атмосферу при якій вивчення іноземної мови стане індивідуальною потребою студента.

Список використаних джерел:

1. Зайцева І. В. Мотивація учіння студентів / За ред. Лузана П. Г. – Ірпінь, 2000. – 191 с.
2. Занюк С. С. Психологія мотивації: навч. посіб. / С. С. Занюк. – К.: Либідь, 2002. – 304 с.

3. Наволокова Н. П., Андреева В. М. Практична педагогіка для вчителя. Х.: Вид. Група «Основа», 2008. – 118 с.

4. Николаева С. Ю. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах. – Київ: Ленвіт, 2004. – 320 с.

Ковпак Т.В.

вчитель;

Потьомкіна В.Є.

вчитель,

середня спеціалізована школа № 200, м. Київ

ПІДХІД ДО ПЛАНУВАННЯ ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Як відомо, завданням сучасної школи є реалізація компетентнісного підходу в навчанні, результатом якого має бути сформованість загальних компетентностей учнів [1].

Одним з підходів до реалізації компетентної освіти є проектна діяльність, яка передбачає використання в навчальному процесі методу проектів. Зрозуміло, що проектна діяльність буде ефективною лише в разі, коли виконувані проекти будуть сприяти розвитку компетенцій, а не будуть простим повторенням вже добре засвоєних знань, умінь та навичок.

Тому розвиток підходів, спрямованих на підвищення ефективності використання методу проектів у навчальному процесі, є, на наш погляд, актуальним завданням.

Загалом компетентнісний підхід можна розглядати як спрямованість освітнього процесу на здобуття, розвиток та вдосконалення компетентності (компетенцій). При цьому Радою Європи визначено п'ять ключових компетенцій, потрібних для успішного працевлаштування та здобуття вищої освіти (політичні та соціальні компетенції; компетенції, необхідні для життя в мультикультурній спільноті; комунікативні компетенції; компетенції, пов'язані з розширенням глобального інформаційного простору; здатність до безперервного навчання протягом життя).

У подальшому ці компетенції можуть уточнюватись. Наприклад, у [1] для учнів виділяють ключові, загальнопредметні і предметні компетенції. У [2] запропоновано перелік ключових компетентностей у навчанні: навчальна (уміння вчитися), громадянська, загальнокультурна, інформаційна, здоров'я-зберігаюча, які деталізуються в комплекс знань, умінь, навичок, цінностей, ставлень, здатностей за навчальними галузями й життєвими сферами людини.

Зрозуміло, що формування компетентностей потребує використання відповідного інструментарію. Зокрема в [3] як одна з його можливих складових пропонується використовувати компетентнісно зорієнтовані завдання.